

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 3/06
01.06.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vesne Popović, predsednika veća, Jasminke Stanojević, Mirjane Grubić, Jovanke Kažić i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužioca Grada Beograda koga zastupa Javni pravobranilac Grada Beograda iz Beograda, protiv tužene AA, čiji je punomoćnik AB advokat, radi otkaza ugovora o korišćenju stana i iseljenja, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.br.8577/04 od 30.12.2004. godine, u sednici održanoj na dan 1.6.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.br.8577/04 od 30.12.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena presuda Prvog opštinskog suda u Beogradu P.br.3320/01 od 26.12.2002. godine kojom je odbijen tužbeni zahtev kojim je tužilac tražio da se otkaze ugovor o korišćenju stana br. 7/05 od 31.5.1973. godine zaključen sa tuženom za stan BB i da se obaveže tužena da se sa svim licima i stvarima iseli iz stana površine 25m², a koji se sastoji od jedne sobe, jednog kupatila, jednog pretsoblja i jedne šupe i isti preda tužiocu na slobodno korišćenje i raspolaganje u roku od 15 dana, kao neosnovan i kojom je obavezan tužilac da tuženoj naknadi troškove parničnog postupka.

Protiv pravosnažne presude donete u drugom stepenu blagovremeno je izjavio reviziju tužilac pobijajući je zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Tužena je dala odgovor na reviziju sa predlogom da se revizija tužioca kao neosnovana odbije.

Ispitujući pravilnost pobijane presude na osnovu čl. 386. ZPP ("Službeni list SFRJ", br. 4/77..."Službeni list SRJ", br.15/98 i 3/02) koji se na konkretan slučaj primenjuje na osnovu ovlašćenja iz čl. 491. st. 4. ZPP ("Službeni glasnik RS", br. 125/2004) Vrhovni sud je našao da tužiočeva revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je davalac na korišćenje spornog stana a tužena nosilac stanarskog prava po ugovoru zaključenom 31.5.1973. godine. U postupku, saslušanjem brojnih svedoka i tužene kao stranke, utvrđeno je da je tužena ovaj stan koristila za stanovanje zajedno sa svojom ćerkom kao članom porodičnog domaćinstva a da je u periodu od 1981. godine do 1987. godine bila prijavljena sa prebivalištem na adresi VV, na stanu na kome je njen sada pokojni suprug bio nosilac stanarskog prava do svoje smrti, a u stanu su ostala maloletna deca, da bi ostvarila neka prava za maloletnu decu (penzija). U postupku je dalje utvrđeno da je ćerka tužene neprekidno stanovala u ovome stanu a da je povremeno stan sa njom koristio i brat tužene a jedno vreme i rođaka tužene saslušani svedok GG.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno je i po oceni Vrhovnog suda primenjeno materijalno pravo kada je tužbeni zahtev tužioca odbijen jer nisu ispunjeni uslovi za otkaz ugovora o korišćenju stana iz čl. 26., 52. i 53. Zakona o stambenim odnosima ("Službeni glasnik SRS", br. 9/85). Za odluke su dati jasni i pravilni razlozi koje u svemu kao osnovane prihvata i Vrhovni sud.

Nije osnovano isticanje tužioca u reviziji na pogrešnu primenu materijalnog prava i pogrešno zaključivanje nižestepenih sudova da tužena nije izdavala ceo stan podstanarima. U postupku je saslušanjem brojnih svedoka i tužene u svojstvu stranke utvrđeno da tužena nije izdavala ceo stan podstanarima i da ne stoji otkazni razlog iz čl. 52. Zakona o stambenim odnosima ("Službeni glasnik SRS", br. 9/85 - prečišćen tekst) niti otkazni razlog iz čl. 53. istog Zakona. Naime, da bi postojao otkazni razlog iz čl. 53. Zakona o stambenim odnosima potrebno je da stan ne koristi ne samo nosilac stanarskog prava već ni jedan od članova njegovog porodičnog domaćinstva. Ukoliko stan koristi bar jedan član porodičnog domaćinstva nema mesta primeni ovog člana. Prestanak korišćenja stana mora da bude neprekidan i to duže od jedne godine osim u slučajevima iz čl. 31. Zakona. To znači da ako nosilac stanarskog prava boravi u istom mestu i ne koristi stan a član njegovog porodičnog domaćinstva koristi stan za to vreme, otkaz ugovora o korišćenju stana ne može se dati nosiocu stanarskog prava po ovom osnovu. U konkretnom slučaju utvrđeno je da je ćerka tužene kao član njenog porodičnog domaćinstva neprekidno koristila stan od useljenja a da je tužena u jednom periodu je bila prijavljena na drugoj adresi i da je koristila stan. Kako nije ispunjen uslov za otkaz ugovora o korišćenju stana i po ovom osnovu, to je

.....
pravilan zaključak nižestepenih sudova da tužbeni zahteva tužioca nije osnovan zbog čega je odbijen, pravilnom primenom materijalnog prava.

Kako se revizijskim navodima ne dovodi u sumnju pravilnost pobijane presude, Vrhovni sud je odbio kao neosnovanu reviziju tužioca i odlučio kao u izreci primenom čl. 393. ZPP.

Predsjednik veća-sudija,

Vesna Popović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd